

**Speech gegeven door
Samuel Kofi Woods,
Internationaal mensenrechtenverdediger
Minister van Openbare Werken van de Republiek Liberia
op de
Internationale Mensenrechtendag
Den Haag, 10 december 2010**

Collega's van Justitia et Pax,
Vertegenwoordigers van de Nederlandse Regering en van het Gemeentebestuur van Den Haag,
Vrienden mede-verdedigers van mensenrechten van overal ter wereld,
Mijn dierbare collega's en vrienden,
Mensen van onze ene wereld

Vandaag heb ik besloten een zwart overhemd te dragen, in rouw om een dierbare vriend en collega, Floribert Chebeya van de Democratische Republiek Congo (DRC) en zijn chauffeur. Floribert verloor zijn leven enkele maanden geleden onder raadselachtige omstandigheden. Vandaag, nu we ons concentreren op de bescherming van de verdedigers van mensenrechten, worden we krachtig herinnerd aan de extreme risico's die we allemaal lopen. Ik ben geïnformeerd dat het proces tegen vijf politiemensen deze maand zou beginnen, maar de omstandigheden van de chauffeur blijven onbekend. Floribert's dood is een bewijs van het harteloze karakter van repressieve regeringen en hun handlangers. Het onderstreept de urgente behoefte om een beschermende omgeving te bieden aan alle mensenrechtenverdedigers in de wereld die het kwaad van hun samenleving onder ogen moeten zien. Zij zijn de Nathans (profeeten) van vandaag en hebben behoefte aan veilig onderdak. Deze afgrijpselijke daad vraagt gezamenlijke actie en gerechtigheid.

Op deze dag, en op deze manier, vraag ik nadrukkelijke aandacht voor de positie van alle verdedigers van mensenrechten en burgers overal ter wereld die voortdurend lijden onder ondragelijke omstandigheden in hun strijd voor het respect van mensenrechten. Ik dring er op aan bij de internationale gemeenschap, de Nederlandse regering en al onze vrienden om door te gaan druk uit te oefenen op de regering van Congo en vergelijkbare regeringen om te verzekeren dat er recht wordt gedaan. De moordenaars van Floribert mogen niet vrijuit gaan!

Het bloed, het zweet en de tranen van vele activisten hebben vrijheid en democratie mogelijk gemaakt. Vele verdedigers van mensenrechten gaan door met het brengen van ultieme offers opdat de meerderheid van onze mensen in waardigheid kan leven.

Ik betuig ieder van jullie mijn respect en draag deze dag op aan alle verdedigers van mensenrechten in de wereld. Ik doe een beroep op de wereldgemeenschap om zich opnieuw te verbinden en uit te stijgen boven het beperkte verbond dat is vastgelegd in de verklaringen van mensenrechtenverdedigers van 1998; de rechten en verantwoordelijkheden van individuen, groepen en maatschappelijke organisaties om wereldwijd erkende mensenrechten en

fundamentele vrijheden te bevorderen en te verdedigen.

Iedereen kan volgens deze verklaring een verdediger van mensenrechten zijn. In 2004 besloot de Afrikaanse Commissie tijdens zijn bijeenkomst een Speciale Rapporteur voor Mensenrechtenverdedigers aan te stellen. In Europa heeft de Europese Unie speciale richtlijnen ontwikkeld om zulke verdedigers te steunen. Deze inspanningen zijn lovenswaardig, maar we moeten boven de nauwe grenzen van verklaringen en retoriek uitstijgen en meer praktisch worden.

Het onderwerp mensenrechten kan niet uitgesteld of onderhandeld worden, of onderwerp van compromissen worden. Vele mensenrechtenverdedigers worden in toenemende mate bedreigd en hebben behoefte aan veilig onderdak. Naties in de wereld moeten er toe bijdragen voor hen een werk- en leefklimaat te scheppen en immigratieprocedures vereenvoudigen door het Shelter Cities initiatief. Ik dring hier met de hoogste klem en spoed op aan.

Beste vrienden, vandaag zoals elk jaar, wordt de wereld opgeroepen na te denken over het universele verbond voor mensenrechten zoals uitgesproken op 10 december 1948. In plechtige herinnering verbinden we onszelf opnieuw tot het respect voor menselijke waardigheid.

Vandaag vinden gelijktijdig in de hele wereld momenten van nadenken en nieuwe waakzaamheid plaats. Ik prijs mij gelukkig met de uitnodiging van Justitia et Pax, Nederland, om hierheen te reizen uit Liberia, West Afrika, en met U samen te zijn in deze dagen van reflectie. Ik ben vereerd, maar ook nederig door Uw uitnodiging.

Als mensenrechtenadvocaat die de ervaring heeft hier twee jaar in ballingschap te leven, heb ik dierbare en nostalgische herinneringen aan Nederland. Zijn tulpen, winters, zijn hartelijke en gastvrije mensen gaven mij tijdelijk onderdak voor nadenken, werken, studeren en steun om mij in staat te stellen in hoop te leven en mijn terugkeer naar Liberia voor te bereiden. Deze voorbereiding heeft mij in staat gesteld bij te dragen aan de wederopbouw van mijn land.

Ik ben er zeker van dat vele Nederlandse burgers trots zijn op deze buitengewone bijdragen aan Liberia na de jaren van oorlog en verwoesting. Mijn verhaal hier in Nederland, de steun van de Nederlandse regering en zijn bevolking en van prominente individuen, van wie ik de meesten hier niet kan noemen, gaven uw land een menselijk gezicht. Ik heb altijd geloofd, dat dit het echte karakter is van het Nederlandse volk.

Het voorgestelde Shelter Cities initiatief voor mensenrechtenverdedigers zou veel meer leiders voor de toekomst kunnen voortbrengen. Er bestaat een lijst van laureaten van de Nobelprijs voor Vrede en andere beroemde geleerden zoals Einstein die elders veiligheid zochten en later krachtig bijdroegen aan de mensheid. Er wordt mij verteld dat soms edelstenen worden gevonden in overigens smerige omstandigheden.

De vermaarde stad Den Haag, mijn vroegere huis, de internationale Wereld Hoofdstad van Recht, de stad van Recht en Vrede, wordt uitgedaagd om voorop te gaan als een van de eerste shelter cities in de wereld. U bent een wereldleider geweest voor recht. U kunt ons nu niet in de steek laten.

Op deze dag ben ik ootmoedig door Uw uitnodiging, maar uitgedaagd door een wereld die zich

terugtrekt in angst, vreemdelingenhaat, rechts extremisme, neoconservatieve filosofie, begeerte naar materialisme en individualisme. Kortom, een wereld waarin schendingen van internationale wetten worden gemaskeerd door onveiligheid en angst.

Daarom wil ik met U op deze Mensenrechtendag mijn gedachten delen over het onderwerp Mensenrechten: NIEUWE UITDAGINGEN, NIEUWE VISIE.

Gedurende meer dan 30 jaar heb ik het volgehouden in een optimistische reis om mensenrechten internationaal te verdedigen. Ik doe dit, omdat ik geloof dat de stellingen van mensenrechten universeel zijn, onafscheidelijk verbonden, onvervreemdbaar en ondeelbaar.

Sinds 1948 heeft de wereld de ontwikkeling van de mensenrechtenagenda meegemaakt. De generatie van 1948 stelde zich tot doel een einde te maken aan menselijk lijden en onwaardigheid door de Universele Verklaring aan te bieden als een bron van verlossing.

In de jaren 60 van de vorige eeuw werd de Universele Verklaring verfijnd in wettelijk uitgeschreven conventies die bindend zijn voor staten. De generatie van de jaren 70 zag aanvullende ontwikkelingen met het instellen van nieuwe werkwijzen en commissies, terwijl de periode 1980-2000 getuige was van het opkomen van wettelijk afdwingbare rechtsmechanismen.

Door middel van deze instituties werd gestreefd naar recht en noodzakelijke procesgang en een einde te maken aan de ongestraftheid en schendingen van mensenrechten. Deze vooruitstrevende ontwikkelingen werden verkregen over de ruggen van mensenrechtenverdedigers overal ter wereld. Deze ontwikkelingen zullen echter geen effect hebben als zij, evenals nationale wetten, worden gezien als vooringenomen en discriminerend: waar rijken en machtigen niet onder het recht vallen, waar recht wordt toegepast op de zwakken en alleen afgedwongen door de sterken, maar de wet niet op hen wordt toegepast. De wet moet menselijke verwachtingen versterken dat allen, laag en hoog, onderwerp zijn van internationaal recht. Geen natie of leider moet toegestaan worden te ontsnappen uit de klauwen van internationaal recht, gebaseerd op een vals gevoel van boven de wet staan. Dit is wat we zoeken. Geen dubbele standaard.

Vrienden mensenrechtenverdedigers, wij hebben reden om vooruitgang te vieren met het internationaal berechten van dictators en massamoordenaars. Mensen verdacht van zulke daden worden voor het gerecht gebracht, in internationale tribunalen. We vieren deze overwinningen. Nog maar enkele jaren geleden was het een illusie, die nu werkelijkheid is geworden. We moeten deze verworvenheden verstevigen en doorgaan het regeringen en anderen heet onder de voeten te maken.

Terwijl wij deze overwinningen vieren, zijn er enkele zaken en zorgen die ons bedreigen en proberen ons terug te doen trekken.

Laat me enkele van deze zorgen noemen:

De oorlog tegen terrorisme: De gebeurtenissen van 11 september achtervolgen ons nog steeds. Het was een aanval op menselijke waardigheid. Maar met het formuleren van een nieuw wettelijk

stelsel om de democratie te beschermen, werden nieuwe instrumenten en wapens in handen gelegd van dictators om individuele en collectieve vrijheden te schenden. In veel landen in de wereld werd nieuwe wetgeving geïntroduceerd en in sommige gevallen werden werkelijke verdedigers van mensenrechten slachtoffer van allerlei karakteristieken (samenzweerdens, terroristen, etc.) We moeten proberen deze trend te keren en de weg vinden voor wetten die niet worden toegepast uit boosheid, angst en openbare zorg maar uit eerlijkheid en in het belang van recht. De Verenigde Staten van Amerika moeten daarom ook in dit opzicht leiderschap op zich nemen.

Terwijl wij hier bij elkaar zijn, hebben we geen illusies over de complexe en vaak beangstigende nationale omgeving waarin we allemaal werken. Ons grootste belang is daarom een wereld vrij van vernedering en misbruik van mensenrechten centraal te stellen.

De wereldwijde toepassing van respect voor het wettelijke stelsel ontbreekt en democratische rechten worden voortdurend in gevaar gebracht. In Europa brengt het najagen van materialisme de staat ertoe handlanger te worden van de rechtervleugel en neoconservatief denken als de manier om oplossingen voor hun problemen te vinden. Dit alternatief zet de historische verworvenheden van Europa als voorvechter van de ontwikkeling van de moderne staat op zijn kop. Het zogenaamde Fort Europa is in hoog tempo Dante's hel aan het worden.

De volkeren van Europa weten maar al te goed dat het Paradijseiland dat je probeert te scheppen kan verdwijnen in een zee van anarchie waarbij je welvaart je nooit ten goede komt als deze bereikt wordt ten koste van menselijke waardigheid. Ik noem dat de **Westerse en Eurocentrische tragedie**: Mensenrechten in het westen en in het bijzonder in Europa worden bedreigd en zijn op de terugtocht. De opkomst van rechtse en zogenaamde populistische bewegingen wordt gevoed op onveiligheid en onverschilligheid.

Over al in Europa en in Nederland worden nieuwe wetten en procedures ontwikkeld om zowel de eigen burgers als vreemdelingen te onderwerpen aan onmenselijke condities. Dit is onaanvaardbaar.

Ik heb in Nederland gewoond, maar het is een vreemde plek voor mij geworden,. Ik kan dit land niet meer herkennen. In ontwikkelingssamenwerking is gesneden. Detentiecentra voor asielzoekers en migranten worden versterkt.

Uw kernwaarden en de waarden die eer en respect voor Uw land brachten worden ontkend. Dit is een historische tragedie voor een continent waarvan de geschiedenis is gebouwd op het bieden van vluchtplekken en op de verschrikkelijke ervaringen van geweld. Waar is het Spaanse Nunca Mas!!! NOOIT MEER!!!! Deze maatschappij heeft nodig dat de werkelijke mensenrechtenverdedigers opstaan.

Ik heb op de televisie de verschrikkelijke beelden gezien van de Roma die verwijderd en verdreven werden uit Frankrijk. Europa moet gezamenlijk handelen en deze daad van onmenselijkheid veroordelen.

Mijn dierbare vrienden, Ik ben in Europa en moet daarom de waarheid spreken tot Europa op deze

Internationale Mensenrechtendag. Als de behandeling van Dalits in India fout is, als behandeling van minderheden in Centraal Afrika en andere minderheden in de wereld onmenselijk is, dan moeten we op deze dag en in deze tijd de behandeling van Roma in Europa en hun verdrijving uit Frankrijk veroordelen. We moeten niet zwijgend blijven in het besef van etnische scheiding en genocidair handelen die een herinnering zijn aan hoe Joden in de Tweede Wereldoorlog werden bejegend en de ervaringen in Sudan's Darfur.

Alle fatsoenlijke mannen en vrouwen, kerken en godsdienstige gemeenschappen, media en regeringen moeten deze tragedie in Europa afkeuren. Het Europese geweten wordt uitgedaagd en mijn boodschap aan U hier vandaag aanwezig is om verlossing te zoeken. Jaren geleden kwam een Europese minister onze Afrikaanse regeringen de les lezen over mensenrechten. Op deze dag zegt een Afrikaanse minister tegen u dat Uw handelen tegen asielzoekers, de Roma's en anderen fout is. U staat aan de verkeerde kant van de geschiedenis.

De wijze waarop U vreemdelingen behandelt zegt heel veel over Uw beschaving. Zij die in gebreke blijven om leiderschap en overtuiging te tonen wanneer hun waarden worden bedreigd falen in de test van overtuiging en geweten.

Mijn dierbare vrienden, vergeef mij voor het misbruik dat ik maak van jullie uitnodiging, maar als een internationale advocaat met een reputatie moet ik spreken over zaken hier in Nederland, anders zal mijn geweten mij straffen. **“Onrecht op een enkele plaats is onrecht overal”**.

In Afrika zoeken hebzuchtige ambtsbekleders en demagogische opposities verkiezingen als een doel, meer dan als een middel voor het verwerkelijken van democratische rechten van burgers. Het democratische proces is bedoeld om de uitoefening van fundamentele mensenrechten te verzekeren (vrijheid van vergadering, spreken, mening, vereniging, pers, etc.) en kan niet allen worden uitgeoefend door verkiezingen. In Kenya, Zimbabwe en nu in Ivoorkust is de weerstand tegen de wil van de meerderheid een uitdaging van het leerstuk van democratie. In het licht van deze gewelddadige weerstand, worden mensenrechten geschonden. Sancties moeten worden opgelegd en meer innovatieve actie moet worden genomen tegen diegenen die de wil van de meerderheid onderdrukken en hun rechten schenden. Hier moeten nieuwe internationale wetten worden toegepast om zulke schenders voor het gerecht te brengen.

De zaak van recht voor allen, de kwestie van integriteit, het ontbreken van instituties om recht te doen en om eerlijke processen te voeren vormen de buitenkant van de democratie. Totdat we de volledige en onvoorwaardelijke uitvoering van fundamentele vrijheden respecteren, zal Afrika gevangen blijven in een verlengde overgang waarin zijn burgers worden onderworpen aan een meelijwekkend bestaan.

In Azië en andere delen van de wereld is er vooringenomenheid met economische agressie. China, India en andere naties maken ons meer gevoelig voor het belang van het verbond van economische sociale en culturele rechten. We moeten verzekeren dat gemeenschapsrechten betreffende natuurlijke hulpbronnen en maatschappelijk verantwoord ondernemen versterkt worden. Ik roep op deze dag de Chinese regering op om de winnaar van de Nobelprijs voor de vrede te erkennen en hem uit de gevangenis vrij te laten. We vieren de vrijheid van de Birmese leider Aung San Suu Kyi.

Beste collega's, ik heb deze onderwerpen aan de orde gesteld niet om de onmogelijkheden van onze taak te benadrukken, maar om vernieuwd commitment te zoeken voor **de wereldwijde nieuwe visie van een nieuwe wereld gebouwd op recht en respect van de menselijke waardigheid.**

Met ongeveer 2,5 miljoen mensen uit ongeveer 127 landen die slachtoffer zijn van mensenhandel, van gedwongen tewerkstelling, sekshandel, en, volgens de internationale Arbeids Organisatie, meer dan 246 miljoen kinderen die uitgebuit worden, miljoenen vrouwen die lijden onder verschillende vormen van uitbuiting, moeten we handelen en gezamenlijk handelen. De menselijkheid wordt bedreigd.

Deze nieuwe visie vraagt erom, dat onze landen zowel apart als gezamenlijk handelen om te verzekeren dat internationale wetten worden gerespecteerd; dat mensenrechtenverdedigers beschermd worden en werken in een omgeving waarin zij niet worden lastiggevallen, bedreigd of geïntimideerd; dat we door het bouwen van internationale netwerken en het versterken van institutionele capaciteit zullen slagen. De strijd om mensenrechten kan niet door de mensenrechtenverdedigers alleen worden gevoerd. Het is een bredere verantwoordelijkheid van alle mensen. We hebben een beweging nodig, geen losse eilanden.

Terwijl ik mijn stoel weer inneem, heb ik de vaste overtuiging dat er een wereldwijde strijd is tussen goed en kwaad, goed zal mogelijkerwijs triomferen over kwaad, maar goed zal niet triomferen over kwaad door zich van het kwaad terug te trekken. Goed moet het kwaad confronteren. Door het onder ogen zien van het kwaad bieden we een moreel alternatief aan de samenleving. **Vraag nooit waarom, maar vraag waarom niet??** Door het stellen van de vraag 'waarom niet' maak je de geweldige kracht vrij van de menselijke geest. Overtuiging moet worden getest tot bekering.

We moeten de hoop niet verliezen, we moeten optimistisch blijven. De wereld verandert omdat wij bestaan.

DANK U!!!